

TAYYİB BEY ANISINA YAPILAN SEMPOZYUM (4)

(...dünden devam)

İlâhiyat Fakültesinin gelişmesinde büyük emeği geçen Prof. Tayyip Okiç, Türk vatandaşı olmadığı için sözleşmeli olarak çalışıyordu. 1969 yılında sözleşmesi yenilenmediğinden İlâhiyat Fakültesinden ayrıldı, sadece Yüksek İslâm Enstitüsündeki derslerine devam etti. Fakat iki yıl sonra orayla da sözleşmesi yenilenmedi ve bu yüzden Hoca birkaç yıl açıkta kaldı. Türkiye'yi ve Türkleri çok sevdiği için buradan ayrılmak istemiyordu. Bundan dolayı gerek Avrupa'dan, gerek Arap ülkeleri üniversitelerinden kendisine gelen teklifleri kabul etmedi. Sıkıntı içinde yaşamak pahasına da olsa bu memlekette kalmayı, hattâ bu topraklar içinde ölmeyi tercih ediyordu.

1974 yılında Erzurum İslâmî İlimler Fakültesine atandı. Ankara'daki evini boşaltmadı. Sömestr ve yaz tatillerini Ankara'da, Sıhhiye'de kiralamış bulunduğu evinde geçirirdi. Hayatında hiç evlenmemişti. Neden evlenmediğini sorduğumuzda şöyle cevap verirdi: "Benim hayatım çok dalgalı geçmiş, garantili olmamıştır. Bir Allah'ın kulunu sıkıntı içine atmamak için evlenemedim."

Son sömestr tatili için geldiği Ankara'da hastalandı. Vefatından bir hafta kadar önce Başkanlığa gelmiş, bu naçiz asistanı ile görüşmüştü. Biz asistanları Hoca'yı hep düşünürdük, hasta olursa kendisine kim bakacak diye. Fakat büyük Allah, onun gönlüne göre verdi, onu kimseye muhtacetmedi. Gerçi bir aydan beri hasta idi ama ayakta geçiriyor, kendi kendisini idare ediyordu. Zaten yirmi yıldan beri şekeri vardı. Ama kendisini korurdu, perhize dikkat ederdi. Fakat son zamanda hastalığı birden ağırlaşınca hemen hastaneye kaldırmışlar. Ben o gün İstanbul'da idim. Ertesi gün geldiğimde haber verdiler. Prof. Talat Bey'le birlikte hastaneye gittik:

– Hocam, biz geldik, Talat ve Süleyman, dedik.

– Zahmet ettiniz, diyebildi, başka bir şey söylemedi.

Gözlerini açmak istedi, fakat tam açamadı ve bir daha da konuşmadı. Üç gün sonra Allah'ın rahmetine kavuştu.

Prof. Tayyip Bey, çok iyi yetişmişti. Ana dili olan Boşnakçadan başka Almanca, Makedon'ca, Bulgarca ve tüm Slav dillerini bildiği gibi Arapça, Fransızca ve Türkçeyi de mükemmel bilir, bu dillerde hem konuşur, hem yazardı. Boşnak, Türk, Fransız ve Arap dillerinde yazıları vardır. Fakat eserlerinin çoğunu Türk dilinde vermiştir.

(devamı yarın..)